

เรื่องเล่า

ชื่อเรื่อง เส้นทางใหม่ที่เลือกเดินกับความทรงจำที่ได้พบ
ชื่อเจ้าของผลงาน นางสมจันทร์ บัวเขียว พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สถานที่ปฏิบัติงาน ศูนย์สุขภาพชุมชนห้วยเหนือ อ.บุขันธุ์ จ. ศรีสะเกษ

“ ดิฉันรู้สึกดีใจมากเลยนะ ที่ได้มาทำงานในส่วนนี้ ดิฉันไม่คิดมาก่อนเลยว่า ชีวิตหลังเกษียณของดิฉันจะยังสามารถทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมได้ ดิฉัน รู้สึกดีใจและภูมิใจมาก และที่สำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ คุณหมอแป้ว ที่ชวนดิฉันมาทำงานที่น่าภาคภูมิใจแบบนี้ มันทำให้ดิฉันรู้สึกว่า ตัวเองมีคุณค่าและได้ทำประโยชน์กับคนอื่น ทำให้มีเพื่อนและ ได้มีโอกาสแบ่งปันสิ่งดีๆ ให้คนอื่น สุดท้ายนี้ ดิฉัน ขอให้ขอบคุณ คุณหมอแป้ว ที่ได้ให้โอกาสพวกเราได้มาทำงานตรงนี้ ขอให้ปรบมือให้แก่ คุณหมอแป้วของเราด้วยนะค่ะ ขอบคุณ ค้า ”

หลังจากที่คุณยายวัย 70 กว่าปี ตัวแทน อพส.พุดจิบ เสี่ยงปรบมือของบรรดา อพส. อสม. คณะศึกษาดูงาน ก็ดังขึ้น มันเป็นเสียงที่ดิฉันรู้สึกภูมิใจ ซึ่งใจในส่วนลึกของความรู้สึก คือ ความผูกพันที่ได้ทำงานร่วมกัน บางครั้งมีความรู้สึกเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน หลังจากเสี่ยงปรบมือดังกล่าวจนจบลง ทำให้ภาพหลายภาพปรากฏขึ้น ในความทรงจำภาพก่อนที่ดิฉันจะได้มาทำงานในตรงนี้ ภาพการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นภาพที่ดิฉันยังจำได้ไม่มีวันลืม

เมื่อ 5 ปีที่แล้ว ดิฉันเหมือนคนเริ่มบรรจุทำงานใหม่ เมื่อต้นปี 2549 เนื่องจากโรงพยาบาลประจำอำเภอที่ดิฉันทำงานอยู่ได้ย้ายไปเปิดเป็นโรงพยาบาลแห่งใหม่ ดิฉันได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ในตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ให้ดูแลพื้นที่โรงพยาบาลแห่งเดิม เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่มีการปกครองท้องถิ่นอยู่ 2 องค์การ คือ เขตเทศบาล และ เขต อบต. ซึ่งเป็นหน้าที่ไม่เคยปฏิบัติเลยและไม่เคยมีความชำนาญในด้านนี้ เพราะดิฉันจบพยาบาลวิชาชีพและปฏิบัติงานที่ฝ่ายการพยาบาลมาโดยตลอด และงานด้านส่งเสริมสุขภาพและสุขภาพิบาลของโรงพยาบาล ดิฉันก็ไม่เคยได้ปฏิบัติงานในส่วนนี้ ดิฉันได้ทบทวนกับตัวเองและกับคนที่บ้านที่เข้าใจและรู้ใจเรามากที่สุด ก็มีความเห็นตรงกันว่าถ้าผู้บังคับบัญชามองว่าเรามีความเหมาะสมที่จะทำงานตรงนี้และให้โอกาสเราในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ก็ควรจะรับโอกาสนี้ไว้ หลังจากนั้น ดิฉันก็บอกกับตัวเองว่า “ สำหรับงานใหม่ที่ได้รับเราต้องพร้อมที่จะเรียนรู้ และ ที่สำคัญต้องไม่หนีปัญหาแม้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ”

เมื่อเริ่มทำงานได้ประมาณ 3 - 4 เดือน ดิฉันยังมีความสับสนต้องทำความเข้าใจกับงานอย่างมาก และยังไม่เห็นทางเดินที่ชัดเจนเลย มีความกังวลจนบางวันมีอาการนอนไม่หลับ ไม่เคยชินกับการนั่งโต๊ะทำงานและ เรียงลำดับความสำคัญของงานไม่ถูก บ่อยครั้งที่ต้องทำสมาธิและทบทวนกับตัวเอง จนในช่วงเดือนพฤษภาคม 2549 ฉันได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อว่า วิธีชุมชน ของอาจารย์หมอโกมาตร จึงเสถียรทรัพย์ ทำให้ดิฉันเห็นแนวทางและจุดเริ่มต้นในการทำงาน “ งานเชิงรุก งานชุมชน ไม่ได้เริ่มต้นที่ไหนหรือเริ่มที่ใคร แต่เริ่มที่ตัวเราและที่สำคัญที่สุด คือ ที่ใจของเรา ต้องทำใจที่จะรักและใส่ใจกับงานที่ทำ ” ซึ่งมีหลัก 4 ค. คือ 1. ต้องทำด้วยใจ 2. ต้องทำให้ได้ 3. ต้องทำให้เป็น 4. ต้องทำให้เห็น เป็นแรงผลักดันจนทำให้ดิฉันนำข้อความนี้มาติดไว้ในห้องทำงานของดิฉันจนถึงปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานต่อไป นั่นเป็นสิ่งที่ทำให้ดิฉัน เริ่มมองศักยภาพของตัวเอง ใส่ใจในการทำงานทุกอย่าง เรียนรู้ในสิ่งที่ไม่รู้ ทั้งด้านบริหาร บริการ ตลอดจนการประสานงานกับองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องเริ่มรู้จักและเข้าหาพบปะผู้คนเพิ่มมากขึ้น ต้องแนะนำตัวเองและหน่วยบริการแห่งใหม่แต่สถานที่เดิม ต้องเปลี่ยนวิสัยทัศน์และแนวคิดที่กว้างขึ้น

ต้องกล้าแสดงความคิดเห็น และกล้าตัดสินใจ สำหรับกิจกรรมงานเชิงรุกในชุมชนที่เป็นปัจจัยสำคัญของการทำงาน ชุมชนให้มีความสำเร็จและมีผลงานในเชิงประจักษ์ ดิฉันมีความประทับใจในแกนนำชุมชนที่ดิฉันได้มีการเริ่มต้นทำงาน ด้วย จากบุคคลที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน แต่ ณ.วันนี้แกนนำกลุ่ม ดังกล่าว ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการทำงานขององค์กรของเรา ถ้าจะเริ่มต้นด้วยคำว่า จิตอาสา ก็น่าจะใช่ เพราะทุกคนที่มาทำงานตรงนี้จะมาทำด้วยใจ อยากช่วยเหลือและอยากทำประโยชน์เพื่อคนอื่น และทำในสิ่งที่เราสามารถหยิบยื่นให้คนอื่นได้บ้าง กลุ่มแกนนำ ดังกล่าว ประกอบด้วย ข้าราชการบำนาญ บ้างท่านเป็นครู อาจารย์ ข้าราชการบำนาญจากสายงานอื่น ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ โดยเริ่มต้นดิฉันจะเข้าไปหาและชักชวนด้วยตนเอง ดิฉันได้สรรหาบุคคลที่จะเข้าร่วมอบรมแกนนำ อพส. (อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ) หลังจากนั้นก็มีการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุในพื้นที่ เพื่อให้มีรูปแบบและระเบียบชมรมที่ถูกต้องและชัดเจน แกนนำจะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในหน่วยงานและในชุมชน และมีการพัฒนางานมาอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมที่แกนนำมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การตรวจสุขภาพประชาชนในชุมชน การตรวจสุขภาพพระสงฆ์ การคัดกรองเบาหวาน ความดันโลหิตสูง การเยี่ยมบ้าน ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส กิจกรรมวันผู้สูงอายุแห่งชาติ และกิจกรรมจิตอาสา โดยแกนนำ อพส.ที่คลินิกเบาหวาน ทุกวันพฤหัสบดี เป็นกิจกรรมก่อนพบแพทย์ เช่น การออกกำลังกาย การให้ความรู้การดูแลสุขภาพ และการทำกิจวัตรประจำวัน

จากการเริ่มต้นเดินในเส้นทางนี้ มีผลงานที่ได้รับรางวัลและความภาคภูมิใจขององค์กร และทำให้มีกำลังใจในการทำงานตรงนี้ คือ

- ปี 2550 ได้รับรางวัลชนะเลิศ ระดับจังหวัด ประกวดชมรมผู้สูงอายุดีเด่น
- ปี 2551 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ ระดับเขต ประกวดส้วมสำนักงานดีเด่น
- ปี 2552 ได้รับรางวัลพยาบาลดีเด่น สาขาผู้บริหารหน่วยบริการปฐมภูมิ (นางสมจันทร์ บัวเขียว)
- ปี 2553 ได้รับรางวัลเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขดีเด่น (นางมารศรี คันชชาติ)
- วันที่ 8 มิถุนายน 2553 รับการศึกษาดูงาน อพส. จาก อบต.พรหมสวัสดิ์ อ. พุห์

นั่นคือ ภาพในอดีตก่อนที่ดิฉันจะมาอยู่ ณ จุดนี้ จนทำให้ดิฉันรู้ว่า การสร้างจิตอาสาและการทำงานในชุมชน ต้องเริ่มที่ตัวเราเป็นบุคคลที่มีจิตสาธารณะ ต้องมีความพร้อมและความพอเพียงคู่กัน ก่อนที่เราจะได้อะไรจากคนอื่น เราต้องรู้จักให้คนอื่นก่อน จากบริบทและลักษณะอาชีพที่ดิฉันได้ทำงานตรงนี้ และสามารถหยิบยื่นความช่วยเหลือให้คนอื่นและสังคมได้ตลอดเวลา เช่น การให้คำแนะนำ คำปรึกษา การยอมรับ การให้เกียรติและที่สำคัญที่สุด คือ การให้ความรู้ที่ดี ๆ และคิดบวกกับทุกคนที่เราได้มีโอกาสร่วมงานด้วย

ณ.วันนี้เส้นทางที่เลือกเดินและเวลาที่เหลือ ดิฉันคิดว่าเวลาของเราทุกคนมีเท่ากัน คือ 1 วัน มี 24 ชั่วโมง เพียงแต่ว่าใครจะใช้เวลาหรือโอกาสให้มีความคุ้มค่ากับตัวเองและองค์กรมากน้อยเพียงใด เราทุกคนจึงต้องเดินไปข้างหน้าพร้อมกับเวลาที่เหลืออยู่ เส้นทางนี้ยังเป็นเส้นทางที่ยาวไกล และมีทั้งปัญหา อุปสรรค ความสำเร็จ ความภาคภูมิใจ รอเราอยู่ตลอดเส้นทางที่เราจะเดินต่อไป

ประมวลภาพประกอบเรื่องเล่า : “เส้นทางใหม่ที่เลือกเดินกับความทรงจำที่ได้พบ”

บรรยากาศการตรวจสอบภาพพระสงฆ์

กิจกรรมตรวจสอบภาพพระสงฆ์ : แกนนำ อผส.

แกนนำ อผส. สอนการออกกำลังกายคลีนิกเบาหวาน

อผส. ร่วมตรวจสอบภาพตรวจสอบภาพในชุมชน

ERROR: ioerror
OFFENDING COMMAND: image

STACK: